

Witamy w Szkole Biblijnej „BEREA”

Berea

Chrześcijański Ośrodek Edukacyjny

Świętochłowice
ul. Wyzwolenia 8

www.berea.edu.pl
[bereda@bereda.edu.pl](mailto:berea@bereda.edu.pl)

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.*

Prz 25,2

Praktyczny wykład Nowego Testamentu

List św. Pawła do Rzymian

Część II

Wykład III

Plan

- Krótkie przypomnienie naszej drogi przez Rz 9-11
- Omówienie PODSEKWENCJI C w SEKWENCJI A2 - dokończenie
- Wprowadzenie do SEKCJI D1/ SEKWENCJI B1 [Rz 6-7] i B2 [Rz 12,1-15,13]
- Omówienie SEKWENCJI B1 [Rz 6-7]

[illegible]

WARSTWA III
PODSEKWENCJA C [9,29-11,10]

??

WARSTWA II
PODSEKWENCJE B [9,6-28] i B1 [Rz 11,11-24]

Bóg włada nad historią i realizuje plan wybawienia człowieka. Jego łaska i sąd zachowują linię wiary i ograniczają zło (wśród wierzących i niewierzących).

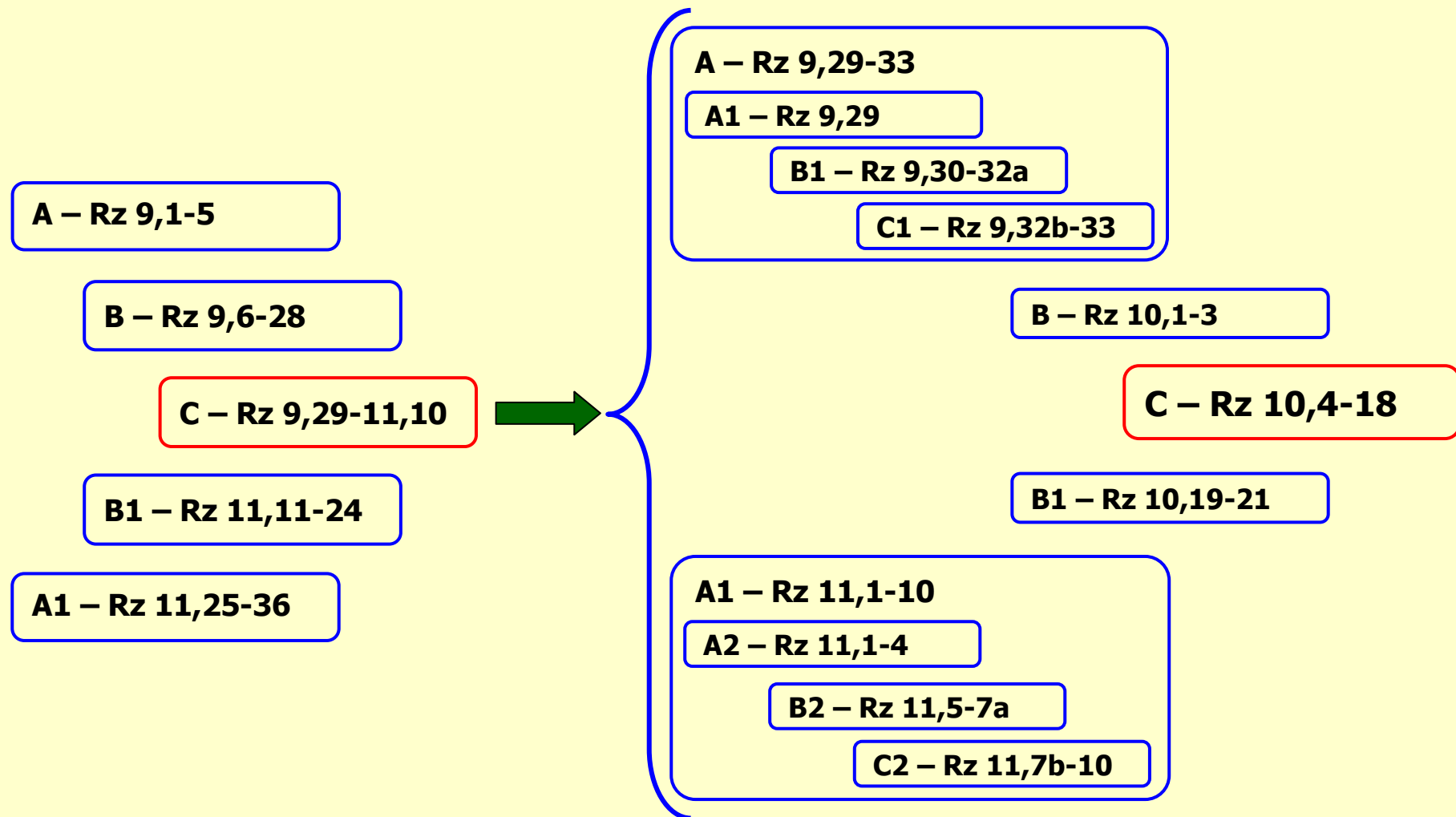
Izrael, pomimo niewiary, doświadcza wierności i miłosierdzia Boga.

WARSTWA I
PODSEKWENCJE A [9,1-5] i A1 [Rz 11,25-36]

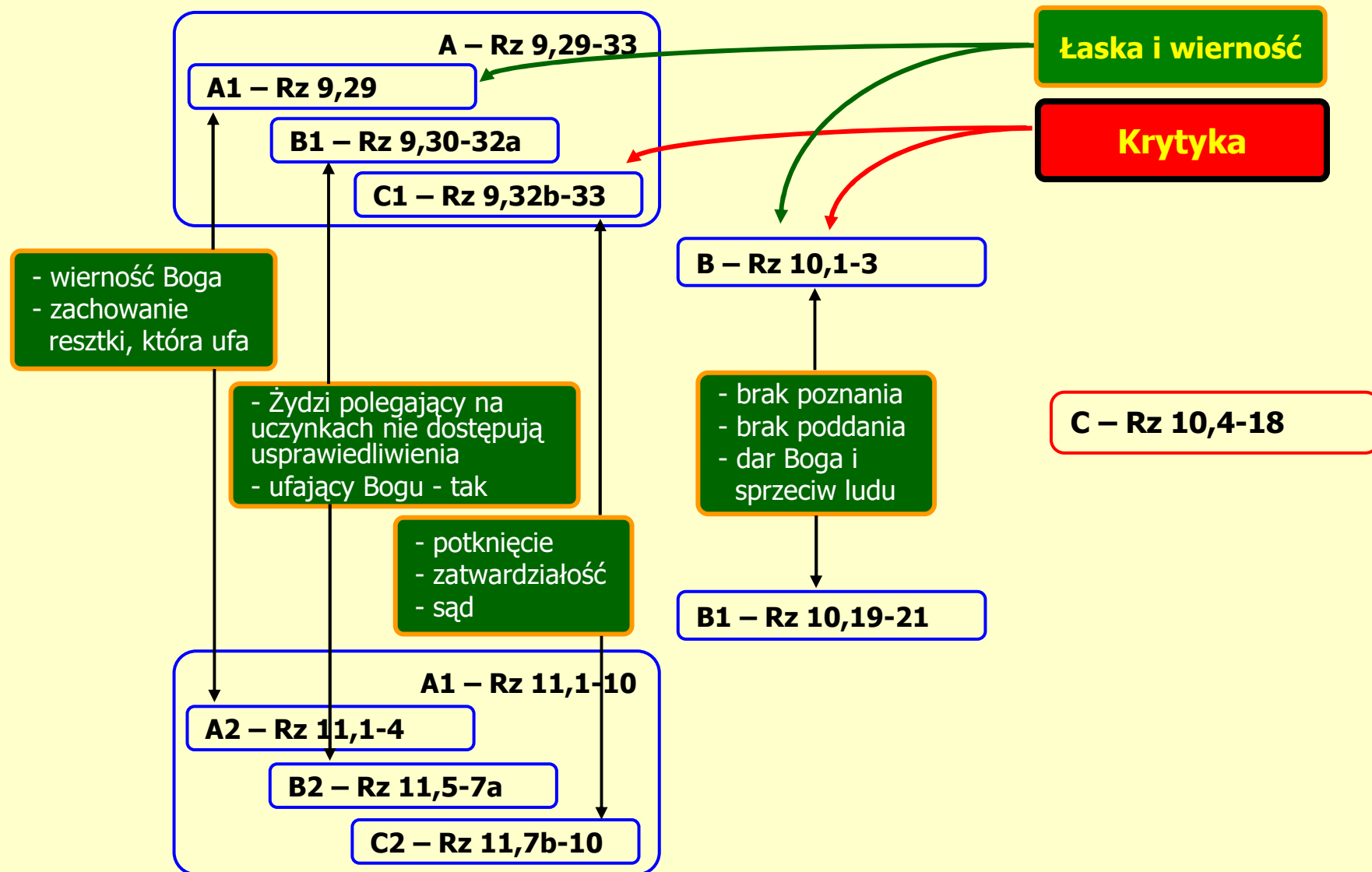
Boża mądrość sprawi, że ostatecznie zaufanie Chrystusowi będzie udziałem zarówno Żydów jak i pogan.

WARSTWA III
PODSEKWENCJA C
[9,29-11,10]
C.d.

PODSEKWENCJA C - budowa

Łaska i sąd w Rz 9,29-11,10

ELEMENT A1

(4) Albowiem *spełnieniem* zakonu jest Chrystus, aby był usprawiedliwiony każdy, kto wierzy. (5) Tak bowiem Mojżesz pisze o usprawiedliwieniu, które jest z zakonu: Człowiek, który spełnił zakon, przezeń żyć będzie.

ELEMENT B1

(6) *To zaś* z wiary *usprawiedliwienie*, tak mówi: Nie mów w sercu swym: Kto wstąpi do nieba? To znaczy, aby Chrystusa sprowadzić na dół; (7) albo: Kto zstąpi do otchłani? To znaczy, aby Chrystusa *od* martwych *wywieść* w górę. (8) Ale co powiada? Blisko ciebie jest słowo, w ustach twoich i w sercu twoim; to znaczy, słowo wiary, które głosimy. (9) Bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wzbudził go z martwych, zbawiony będziesz. (10) Albowiem sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu, a ustami wyznaje się ku zbawieniu.

ELEMENT A2

(11) Powiada bowiem Pismo: Każdy, kto w niego wierzy, nie będzie zawstydzony. (12) Nie masz bowiem różnicy między Żydem a Grekiem, gdyż jeden jest Pan wszystkich, bogaty dla wszystkich, którzy go wzywają. (13) Każdy bowiem; kto wzywa imienia Pańskiego, zbawiony będzie.

ELEMENT B2

(14) *Jakże jednak mieliby wezwać nad sobą (Tego), w którego nie uwierzyli? Jak uwierzyliby, (Temu) którego nie usłyszeli? Jak zaś usłyszeliby bez zwiastującego?* (15) *Jak zaś mieliby ogłaszać, jeśli nie zostaliby wysłani?* Jak napisano: O jak piękne są nogi tych, którzy zwiastują dobre nowiny! (16) Lecz nie wszyscy dali posłuch dobrej nowinie; mówi bowiem Izajasz: Panie! Któż uwierzył zwiastowaniu naszemu? (17) Wiara tedy jest ze słuchania, a słuchanie przez Słowo Chrystusowe. (18) Ale mówię: Czy nie *usłyszeli*? Ależ tak[!] Po całej ziemi rozległ się ich głos, a *i aż do krańców ziemi dotarły* słowa ich.

Układ myśli w Rz 10,4-18

ELEMENT A1

(4) Albowiem *spełnieniem* zakonu jest Chrystus, aby był usprawiedliwiony każdy, kto wierzy. (5) Tak bowiem Mojżesz pisze o usprawiedliwieniu, które jest z zakonu: Człowiek, który spełnił zakon, przezeń żyć będzie.

**Chrystus jest spełnieniem obietnic Prawa
i Panem wszystkich wierzących.
Wierzący w usprawiedliwienie
dzięki Chrystusowi i ufający Mu,
niezależnie kim są, prawdziwie wypełniają Prawo
i mogą spodziewać Jego pomocy i wybawienia.**

ów w sercu swym: Kto wstąpi do nieba?
: Kto zstąpi do otchłani? To znaczy, aby
owiada? Blisko ciebie jest słowo, w ustach
głosimy. (9) Bo jeśli ustami swoimi wyznasz,
óg wzbudził go z martwych, zbawiony
iedliwieniu, a ustami wyznaje się ku zbawieniu.

ELEMENT A2

(11) Powiada bowiem Pismo
różnicy między Żydem a Gre

(13) Każdy bowiem; kto wzy

bowiem
go wzywają.

ELEMENT B2

(14) Jakże jednak

(Temu) którego nie

jeśli nie zostaliby

(16) Lecz nie wszys

zwiastowaniu naszemu? (17) Wiara tedy jest ze słuchania, a słuchanie przez Słowo Chrystusowe.

(18) Ale mówię: Czy nie *usłyszeli*? Ależ tak[!] Po całej ziemi rozległ się ich głos, a *i aż do krańców ziemi dotarły* słowa ich.

rzyliby,
liby ogłaszać,
łobre nowiny!

uwierzył

„wyznaj ustami” – Pawle, o co ci chodzi?

ELEMENT

(4) Albo
Mojżesz

ELEMENT B1

A1 (6) *To zaś z wiary usprawiedliwienie*, tak mówi: Nie mów w sercu swym:
Kto wstąpi do nieba? To znaczy, aby Chrystusa sprowadzić na dół;

B1 (7) albo: Kto zstąpi do otchłani? To znaczy, aby Chrystusa
od martwych wywieść w górę.

C1 a (8a) Ale co powiada? Blisko ciebie jest słowo,

b a1 (8b) w ustach

b1 (8c) twoich

a2 (8d) i w sercu

b2 (8e) twoim;

a1 (8f) to znaczy, słowo wiary, które głosimy.

A2 (9a) Bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem,

B2 (9b) i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wzbudził go z martwych,
zbawiony będziesz.

C2 a1 (10a) Albowiem sercem wierzy się

b1 (10b) ku usprawiedliwieniu,

a2 (10c) a ustami wyznaje się

b2 (10d) ku zbawieniu.

ELEMENT

(11) Po
różnicy

(13) Ka

„wyznaj ustami” – Pawle, o co ci chodzi?

ELEMENT

(4) Albo
Mojżesz

ELEMENT B1

A1 (6) *To zaś z wiary usprawiedliwienie*, tak mówi: Nie mów w sercu swym:
Kto wstąpi do nieba? To znaczy, aby Chrystusa sprowadzić na dół;

B1 (7) albo: Kto zstąpi do otchłani? To znaczy, aby Chrystusa
od martwych wywieść w górę.

C1 a (8a) Ale co powiada? Blisko ciebie jest słowo,

b a1 (8b) w ustach

b1 (8c) twoich

a2 (8d) i w sercu

b2 (8e) twoim;

a1 (8f) to znaczy, słowo wiary, które głosimy.

A2 (9a) Bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem,

B2 (9b) i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wzbudził go z martwych,
zbawiony będziesz.

C2 a1 (10a) Albowiem sercem wierzy się

b1 (10b) ku usprawiedliwieniu,

a2 (10c) a ustami wyznaje się

b2 (10d) ku zbawieniu.

ELEMENT

(11) Po
różnicy
(13) Ka

ELEMENT A1

(4) Albowiem *spełnieniem* zakonu jest Chrystus, aby był usprawiedliwiony każdy, kto wierzy. (5) Tak bowiem Mojżesz pisze o usprawiedliwieniu, które jest z zakonu: Człowiek, który spełnił zakon, przezeń żyć będzie.

ELEMENT B1

(6) *To zaś* z wiary *usprawiedliwienie*, tak mówi: Nie mów w sercu swym: Kto wstąpi do nieba? To znaczy, aby Chrystusa sprowadzić na dół; (7) albo: Kto zstąpi do otchłani? To znaczy, aby Chrystusa *od* martwych *wywieść* w górę. (8) Ale co powiada? Blisko ciebie jest słowo, w ustach twoich i w sercu twoim; to znaczy, słowo wiary, które głosimy. (9) Bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wzbudził go z martwych, zbawiony będziesz. (10) Albowiem sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu, a ustami wyznaje się ku zbawieniu.

ELEMENT A2

(11) Powiada bowiem Pismo: Każdy, kto w niego wierzy, nie będzie zawstydzony. (12) Nie masz bowiem różnicy między Żydem a Grekiem, gdyż jeden jest Pan wszystkich, bogaty dla wszystkich, którzy go wzywają. (13) Każdy bowiem; kto wzywa imienia Pańskiego, zbawiony będzie.

ELEMENT B2

(14) *Jakże jednak mieliby wezwać nad sobą (Tego), w którego nie uwierzyli? Jak uwierzyliby, (Temu) którego nie usłyszeli? Jak zaś usłyszeliby bez zwiastującego?* (15) *Jak zaś mieliby ogłaszać, jeśli nie zostaliby wysłani?* Jak napisano: O jak piękne są nogi tych, którzy zwiastują dobre nowiny! (16) Lecz nie wszyscy dali posłuch dobrej nowinie; mówi bowiem Izajasz: Panie! Któż uwierzył zwiastowaniu naszemu? (17) Wiara tedy jest ze słuchania, a słuchanie przez Słowo Chrystusowe. (18) Ale mówię: Czy nie *usłyszeli?* Ależ tak[!] Po całej ziemi rozległ się ich głos, a *i aż do krańców ziemi dotarły* słowa ich.

Pawle, o jakiej „dobrej nowinie” mówisz?

ELEMENT A1

(4) Albowiem [spełnieniem] zakonu jest Chrystus, aby był usprawiedliwiony każdy, kto wierzy. (5) Tak bowiem Mojżesz

ELEMENT B2

A a1 (14a) *Jakże jednak mieliby wezwać nad sobą (Tego), w którego nie uwierzyli? Jak uwierzyliby, (Temu) którego nie usłyszeli?*

b1 (14b) *Jak zaś usłyszeliby bez zwiastującego?*

B a1 (15a) *Jak zaś mieliby ogłaszać, jeśli nie zostaliby wysłani?*

b1 (15b) *Jak napisano: O jak piękne są nogi tych, którzy zwiastują dobre nowiny!*

a2 (16a) *Lecz nie wszyscy dali posłuch dobrej nowinie;*

b2 (16b) *mówi bowiem Izajasz: Panie! Któż uwierzył zwiastowaniu naszemu?*

A1 a2 (17) *Wiara tedy jest ze słuchania, a słuchanie przez Słowo Chrystusowe.*

b2 (18) *Ale mówię: Czy nie usłyszeli? Ależ tak[!] Po całej ziemi rozległ się ich głos, a i aż do krańców ziemi dotarły słowa ich.*

ELEMENT A1

(4) Albowiem [spełnieniem] zakonu jest Chrystus, aby był usprawiedliwiony każdy, kto wierzy. (5) Tak bowiem Mojżesz

ELEMENT B2

A a1 (14a) *Jakże jednak mieliby wezwać nad sobą (Tego), w którego nie uwierzyli? Jak uwierzyliby, (Temu) którego nie usłyszeli?*

b1 (14b) *Jak zaś usłyszeliby bez zwiastującego?*

B a1 (15a) *Jak zaś mieliby ogłaszać, jeśli nie zostaliby wysłani?*

b1 (15b) Jak napisano: O jak piękne są nogi tych, którzy zwiastują dobre nowiny!

a2 (16a) Lecz nie wszyscy dali posłuch dobrej nowinie;

b2 (16b) mówi bowiem Izajasz: Panie! Któż uwierzył zwiastowaniu naszemu?

A1 a2 (17) Wiara tedy jest ze słuchania, a słuchanie przez Słowo Chrystusowe.

b2 (18) Ale mówię: Czy nie *usłyszeli*? Ależ tak[!] Po całej ziemi rozległ się ich głos, a *i aż do krańców ziemi dotarły* słowa ich.

Iz 52,7 i 53,1 – w czym rzecz?

[Iz 52] **(7) Jak miłe są na górach nogi tego, który zwiastuje radosną wieść, który ogłasza pokój, który zwiastuje dobro, który ogłasza zbawienie, który mówi do Syjonu: Twój Bóg jest królem.**

(8) Słuchaj! Twoi strażnicy podnoszą głos, razem radośnie wykrzykują, bo na własne oczy oglądają, jak **Pan wraca na Syjon.** (9) Wykrzykujcie! Śpiewajcie radośnie razem, gruzy Jeruzalemu, gdyż **Pan pociesza swój lud, wykupuje Jeruzalem!** (10) Pan obnażył swoje święte ramię na oczach wszystkich narodów i **ogładają wszystkie krańce ziemi zbawienie naszego Boga.** (11) Precz, precz, wyjdźcie stamtąd, nieczystego nie dotykajcie! Wyjdźcie spośród niego, oczyśćcie się, wy, którzy nosicie naczynia Pańskie! (12) Bo nie wyjdziecie w pośpiechu i w popłochu nie pójdziecie, gdyż przed wami pójdzie Pan, a waszą tylną strażą będzie Bóg Izraela. (13) Oto szczęśliwie się powiedzie mojemu słudze: Będzie nader wywyższony i bardzo wysoko wyniesiony. (14) Jak wielu się przeraziło na jego widok - tak zeszpecony, niepodobny do ludzkiego był jego wygląd, a jego postać nie taka jak synów ludzkich, (15) tak wprawi w zdumienie liczne narody, królowie zamkną przed nim swoje usta, bo zobaczą to, czego im nie opowiadano, i zrozumieją to, czego nie słyszeli.

[Iz 53] **(1) Kto uwierzył wieści naszej, a ramię Pana komu się objawiło?**

(2) Wyrósł bowiem przed nim jako latorośl i jako korzeń z suchej ziemi. Nie miał postawy ani urody, które by pociągały nasze oczy i nie był to wygląd, który by nam się mógł podobać. (3) Wzgardzony był i opuszczony przez ludzi, mąż boleści, doświadczony w cierpieniu jak ten, przed którym zakrywa się twarz, wzgardzony tak, że nie zważaliśmy na Niego. (4) Lecz on nasze choroby nosił, nasze cierpienia wziął na siebie. A my mniemaliśmy, że jest zraniony, przez Boga zbity i umęczony. (5) Lecz on zraniony jest za występki nasze, starty za winy nasze. Ukarany został dla naszego zbawienia, a jego ranami jesteśmy uleczeni. (6) Wszyscy jak owce zbłądziliśmy, każdy z nas na własną drogę zboczył, a Pan jego dotknął karą za winę nas wszystkich. (7) Znęcano się nad nim, lecz on znosił to w pokorze i nie otworzył swoich ust, jak jagnię na rzeź prowadzone i jak owca przed tymi, którzy ją strzygą, zamilkł i nie otworzył swoich ust. (8) Z więzienia i sądu zabrano go, a któż o jego losie pomyślał? Wyrwano go bowiem z krainy żyjących, za występki mojego ludu śmiertelnie został zraniony. (9) I wyznaczono mu grób wśród bezbożnych i wśród złoczyńców jego mogiłę, chociaż bezprawia nie popełnił ani nie było fałszu na jego ustach. (10) Ale to Panu upodobało się utracić go cierpieniem. Gdy złoży swoje życie w ofierze, ujrzy potomstwo, będzie żył długo i przez niego wola Pana się spełni. (11) Za mękę swojej duszy ujrzy światło i jego poznaniem się nasyci. Sprawiedliwy mój sługa wielu usprawiedliwi i sam ich winy poniesie. (12) Dlatego dam mu dział wśród wielkich i z mocarzami będzie dzielił łupy za to, że ofiarował na śmierć swoją duszę i do przestępców był zaliczony. On to poniósł grzech wielu i wstawił się za przestępcami.

Iz 52,7 i 53,1 – w czym rzecz?

[Iz 52] **(7) Jak miłe są na górach nogi tego, który zwiastuje radosną wieść, który ogłasza pokój, który zwiastuje dobro, który ogłasza zbawienie, który mówi do Syjonu: Twój Bóg jest królem.**

(8) Słuchaj! Twoi strażnicy podnoszą głos, razem radośnie wykrzykują, bo na własne oczy oglądają, jak **Pan wraca na Syjon**. (9) Wykrzykujcie! Śpiewajcie radośnie razem, gruzy Jeruzalemu, gdyż **Pan pociesza swój lud, wykupuje Jeruzalem!** (10) Pan obnażył swoje święte ramię na oczach wszystkich narodów i **ogładają wszystkie krańce ziemi zbawienie naszego Boga**. (11) Precz, precz, wyjdźcie stamtąd, nieczystego nie dotykajcie! Wyjdźcie spośród niego, oczyśćcie się, wy, którzy nosicie naczynia Pańskie! (12) Bo nie wyjdziecie w pośpiechu i w popłochu nie pójdziecie, gdyż przed wami pójdzie Pan, a waszą tylną strażą będzie Bóg Izraela. (13) Oto szczęśliwie się powiedzie mojemu słudze: Będzie nader wywyższony i bardzo wysoko wyniesiony. (14) Jak wielu się przeraziło na jego widok - tak zeszpecony, niepodobny do ludzkiego był jego wygląd, a jego postać nie taka jak synów ludzkich, (15) tak wprawi w zdumienie liczne narody, królowie zamkną przed nim swoje usta, bo zobaczą to, czego im nie opowiadano, i zrozumieją to, czego nie słyszeli.

[Iz 53] **(1) Kto uwierzył wieści naszej, a ramię Pana komu się objawiło?**

(2) Wyrósł bowiem przed nim jako latorośl i jako korzeń z suchej ziemi. Nie miał postawy ani urody, które by pociągały nasze oczy i nie był to wygląd, który by nam się mógł podobać. (3) Wzgardzony był i opuszczony przez ludzi, mąż boleści, doświadczony w cierpieniu jak ten, przed którym zakrywa się twarz, wzgardzony tak, że nie zważaliśmy na Niego. (4) Lecz on nasze choroby nosił, nasze cierpienia wziął na siebie. A my mniemaliśmy, że jest zraniony, przez Boga zbity i umęczony. (5) Lecz on zraniony jest za występki nasze, starty za winy nasze. Ukarany został dla naszego zbawienia, a jego ranami jesteśmy uleczeni. (6) Wszyscy jak owce zbłądziliśmy, każdy z nas na własną drogę zboczył, a Pan jego dotknął karą za winę nas wszystkich. (7) Znęcano się nad nim, lecz on znosił to w pokorze i nie otworzył swoich ust, jak jagnię na rzeź prowadzone i jak owca przed tymi, którzy ją strzygą, zamilkł i nie otworzył swoich ust. (8) Z więzienia i sądu zabrano go, a któż o jego losie pomyślał? Wyrwano go bowiem z krainy żyjących, za występki mojego ludu śmiertelnie został zraniony. (9) I wyznaczono mu grób wśród bezbożnych i wśród złoczyńców jego mogiłę, chociaż bezprawia nie popełnił ani nie było fałszu na jego ustach. (10) Ale to Panu upodobało się utracić go cierpieniem. Gdy złoży swoje życie w ofierze, ujrzy potomstwo, będzie żył długo i przez niego wola Pana się spełni. (11) Za mękę swojej duszy ujrzy światło i jego poznaniem się nasyci. Sprawiedliwy mój sługa wielu usprawiedliwi i sam ich winy poniesie. (12) Dlatego dam mu dział wśród wielkich i z mocarzami będzie dzielił łupy za to, że ofiarował na śmierć swoją duszę i do przestępców był zaliczony. On to poniósł grzech wielu i wstawił się za przestępcami.

Argument POSEKWENCJI C

WARSTWA III

FRAGMENTY C [10,4-18]

Osąd nad Żydami, którzy tylko pozornie są oddani Bogu. W istocie trwają w buncie, ignorując świadectwa pism o Chrystusie i samego Jezusa Chrystusa. Odrzuciwszy poleganie na Chrystusie, odrzucają też wiarę jako drogę do usprawiedliwienia dla każdego człowieka.

WARSTWA II

FRAGMENTY B [10,1-3] i B1 [10,19-21]

Odrzucenie usprawiedliwienia Bożego to nie błąd ani brak zdolności rozpoznania Bożej woli, ale wynik uporczywego sprzeciwu Żydów

WARSTWA I

FRAGMENTY A [9,29-33] i A1 [11,1-10]

Pomimo łaski Boga i Jego wierności, Żydzi ponownie popadli w zatwardziałość i grozi im sąd

PODWARSTWA III

Żydzi, tak jak w przeszłości, i teraz odrzucili zaufanie do Boga, popadli w zatwardziałość, dlatego narażają się na sąd.

PODWARSTWA II

Żydzi, polegając na uczynkach Prawa jako podstawie usprawiedliwienia, chybiają celu. Sprawiedliwość osiągają ci poganie i ci Żydzi, którzy oparli się na łasce i wierności Boga, którzy zdali się na Chrystusa.

PODWARSTWA I

Bóg pozostaje wierny Izraelowi i zachowuje go przy istnieniu jako lud, pomimo jego postawy buntu. Bóg sam dba o to, by zachować linię tych, którzy okazują Mu wiarę.

WARSTWA III

PODSEKWENCJA C [9,29-11,10]

Sąd nad Żydami – ich oddanie Bogu jest zakłamanie. Odrzucili poleganie na Bogu. Ignorują świadectwa na rzecz Jezusa jako Chrystusa.

Ci, którzy odpowiadają Chrystusowi wiarą, Żydzi i poganie, doświadczają usprawiedliwienia, spełniają Prawo.

WARSTWA II

PODSEKWENCJE B [9,6-28] i B1 [Rz 11,11-24]

Bóg włada nad historią i realizuje plan wybawienia człowieka. Jego łaska i sąd zachowują linię wiary i ograniczają zło (wśród wierzących i niewierzących).

Izrael, pomimo niewiary, doświadcza wierności i miłosierdzia Boga.

WARSTWA I

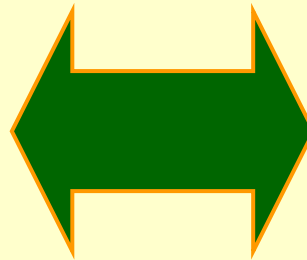
PODSEKWENCJE A [9,1-5] i A1 [Rz 11,25-36]

Boża mądrość sprawi, że ostatecznie zaufanie Chrystusowi będzie udziałem zarówno Żydów jak i pogan

SEKWENCJA A1

[1,18-5,21]

Krytyka konstruktywna –
dedykowana bardziej
judeochrześcijanom w Rzymie.
Ukazanie wspólnoty Żydów i
pogan jako wspólnoty wiary,
przez wzór Abrahama.

SEKWENCJA A2

[9-11]

Krytyka ostra – skierowana
przeciw postawom Żydów
odrzucających wiarę i Chrystusa.
Afirmacja postaw tych Żydów i
pogan, którzy zaufali
Chrystusowi.

Przerwa...

Czas na pytania

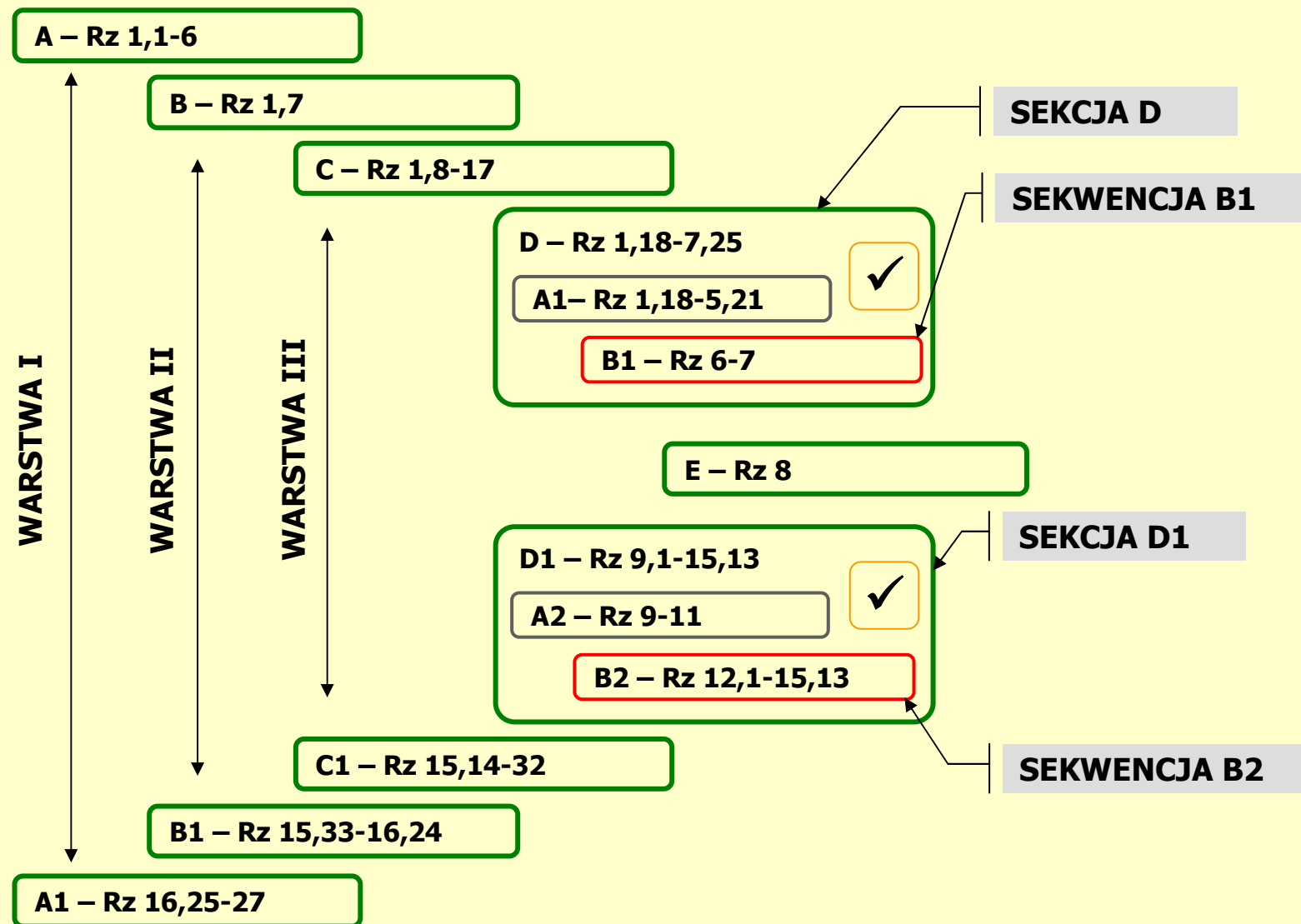

i małą przerwę – 5 min.

**SEKCJA D/
SEKWENCJA B1 [6,1-7,25]
- Wprowadzenie**

Miejsce i rola SEKWENCJI B1 i B2 w SEKCJACH D i D1

Author: **Manish Kishore Verma**

100

EPC ile ilgili sorularınız? Çalışmaları hakkında bilgi almak isterseniz, bizimle iletişime geçin!

[illegible]

[110] *Übersetzung:* Die Griechen war mit zu viele smart, a di gips, dyo-die hoga. [111] *Podatulo:* I va yova dyo-die smart na smart dyo-die grescho, a na dyo-die hoga va Chigotulo. *Podatulo:* Paro na na qm.

127271 *See* 127270 for related information.

© 2011 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 270: 103–110

[illegible][illegible]

100

[illegible]

(p.1) atywny cennyty waga mial dla Siepa. (5.) Ktoz tam gdy tyzlam g walecia, gwaszono namilgnosci roztadziemo gwa a zerkno bity capono w ciemnotach mowarow, aby roztadzi ono na kielnisi;

Not for use as a display standard or reference. All rights reserved.

© 2010 The Authors. Journal compilation © 2010 Blackwell Publishing Ltd

Keywords:

Q: What are the main findings of the study?

[illegible]

© 2000 by John Wiley & Sons, Inc. All rights reserved. This journal is registered at the Copyright Clearance Center, Inc., 222 Rosewood Drive, Danvers, MA 01923.

(13) The author is aware that the use of the word "person" is not a neutral term, but a term that has been used to describe a wide range of people, including those who are not human. The author is aware that the use of the word "person" is not a neutral term, but a term that has been used to describe a wide range of people, including those who are not human. The author is aware that the use of the word "person" is not a neutral term, but a term that has been used to describe a wide range of people, including those who are not human.

[illegible]

Przechodzimy do SEKWENCJI B1 w SEKCJI D

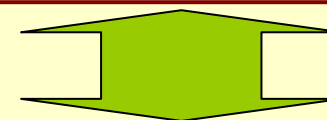
Cechy wspólne SEKWENCJI B1 i B2

- Przedstawienie praktycznych konsekwencji pojednania z Bogiem w Chrystusie.
- Życie jako unikalna więź z Chrystusem i jako służba Panu.
- Życie „pod prawem miłości” w „nowości ducha” (ze względu na Ducha Św.), a w wolności od „przestarzałej litery” (Prawa).
- Mocne zaznaczenie wagi odpowiedniego mentalnego uformowania i ukierunkowania.
- Wyraźny porządek: od właściwego poznania i zrozumienia do adekwatnej praktyki.
- Obie części korzystają z obrazu przejścia od śmierci do życia oraz od niewoli do wolności.
- Bardzo sporadyczne odniesienia do ST.

SEKCJA D – Rz 1,18-7,25

SEKWENCJA A1 – Rz 1,18-5,21

SEKWENCJA B1 – Rz 6-7

SEKCJA D1 – Rz 9,1-15,13

SEKWENCJA A2 – Rz 9-11

SEKWENCJA B2 – Rz 12,1-15,13

Cechy wspólne SEKCJI D i D1

- wskazanie właściwej perspektywy na plan Boga w Chrystusie
- usuwanie błędów, które stały się podstawą rywalizacji i braku poczucia wspólnoty pomiędzy wierzącymi z pogan i Żydów

SEKCJA D/ SEKWENCJA B1 [6,1-7,25]

PODSEKWENCJA A – Rz 6,1-23

A1 – Rz 6,1-2a

B1 – Rz 6,2b-14

A1 – Rz 6,15

B1 – Rz 6,16-23

PODSEKWENCJA B – Rz 7,1-6

PODSEKWENCJA A1 – Rz 7,7-25

A1 – Rz 7,7a

B2 – Rz 7,7b-12

A1 – Rz 7,13

B2 – Rz 7,14-25

Schemat argumentacji Pawła wykorzystany w WARSTWIE I:

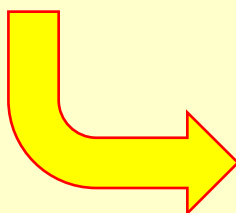
PYTANIE

6,1-2a – Pytanie 1.

6,15 – Pytanie 2.

7,7a – Pytanie 3.

7,13 – Pytanie 4.

ODPOWIEDŹ

**To jakiś obraz lub obrazy, które
mają być kotwicami dla myśli
wierzących**

Układ treści w Rz 6,1-7,25

6,1-2a (1) Cóż więc powiemy? Czy mamy pozostać w grzechu, aby łaska obfitsza była? (2a) Przenigdy!

Odpowiedź ...

6,15 Cóż tedy? Czy mamy grzeszyć, dlatego że nie jesteśmy pod zakonem, lecz pod łaską? Przenigdy!

Odpowiedź ...

7,1-6 Odpowiedź centralna – zasadnicza zmiana pozycji chrześcijanina względem Prawa

7,7a Cóż więc powiemy? Że zakon to grzech? Przenigdy!

Odpowiedź ...

7,13 Czy zatem to, co dobre, stało się dla mnie śmiercią? Przenigdy!

Odpowiedź ...

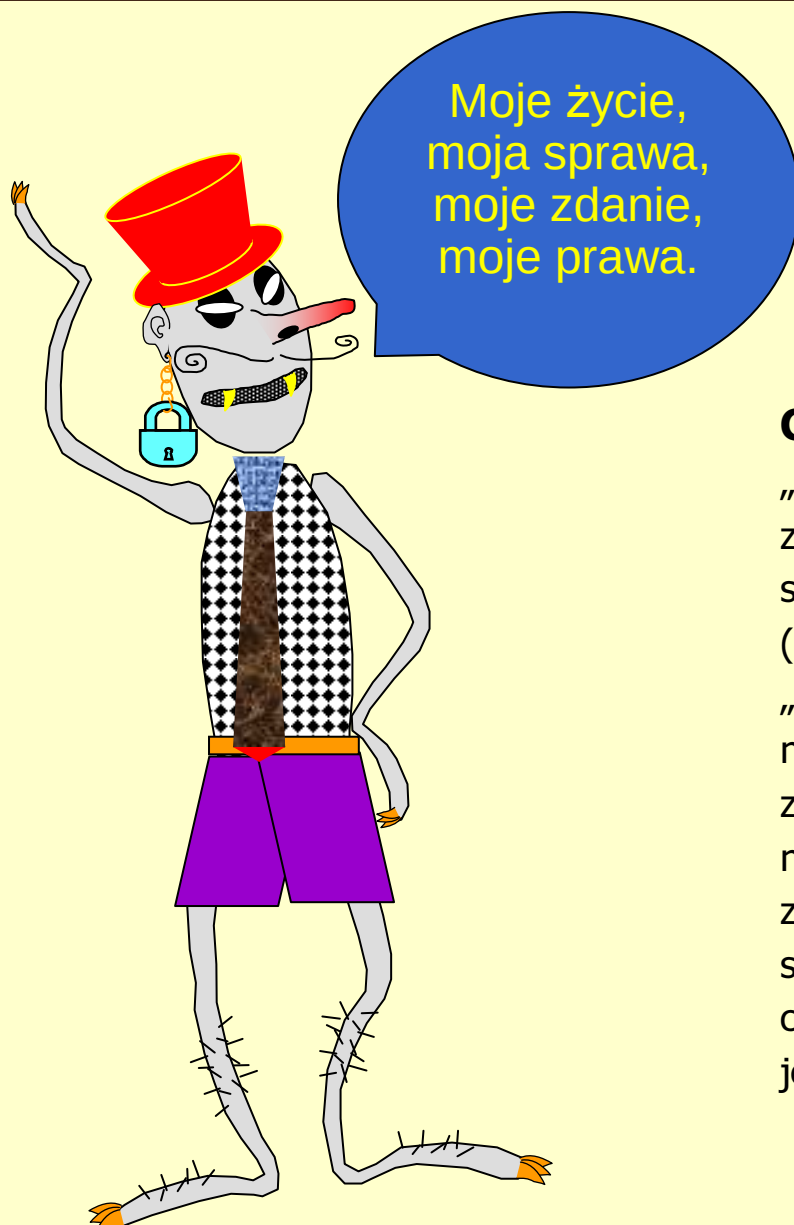
Perspektywa, która napędza argumentację Pawła

Jeśli Bóg pragnie by Jego
łaska królowała, to należy
czynić zło, by pomnażać
Bogu okazje do
okazywania łaski.
Jeśli Bóg zdejmuje z
człowieka kodeks Prawa,
to znak, że teraz nie
oczekuje od człowieka
poddania jakimś
wymaganiom moralnym.

W Rz 6 Paweł odnosi się do osób z pogan i ich sposobu myślenia o Bożym planie i Ewangelii, który zdradza kompletne niezrozumienie sytuacji i potrzeby człowieka, a także kompletnie błędną wizję Boga i Jego celów.

Charakterystyka z Rz 1:

„(21) (...) poznawszy Boga, nie uwielbili go jako Boga i nie
złożyli mu dziękczynienia, lecz znikczemnieli w myślach
swoich, a ich nierozumne serce pograżyło się w ciemności.
(22) Mienili się mądrymi, a stali się głupi.”

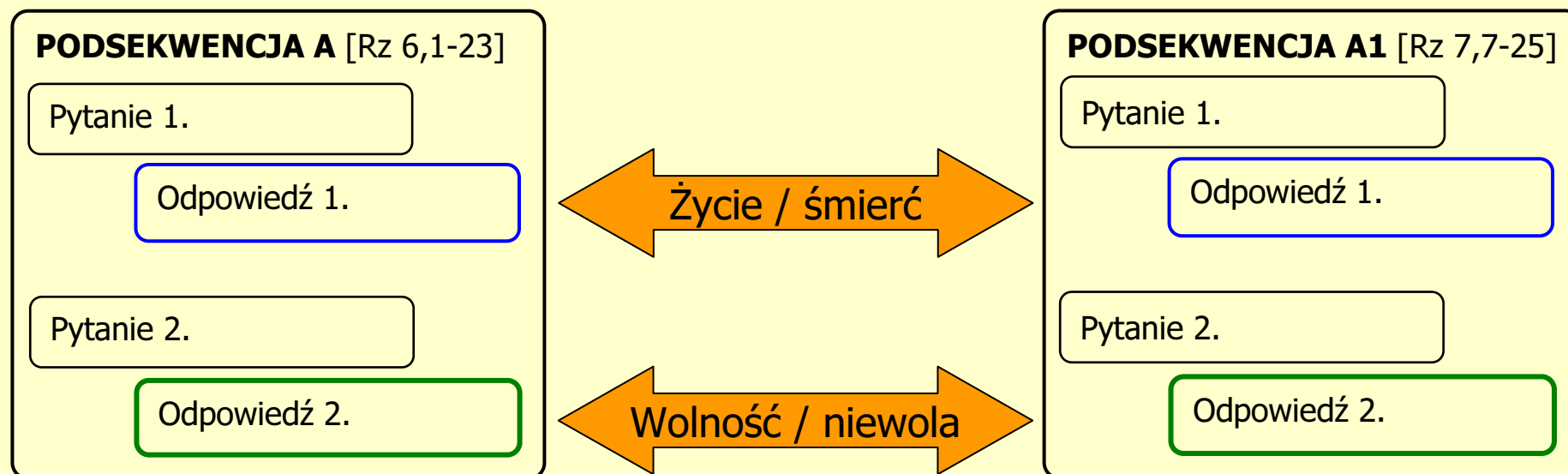
„(29) są oni pełni wszelkiej nieprawości, złości, chciwości,
nikczemności, pełni są również zazdrości, morderstwa,
zwady, podstępu, podłości; (30) potwarcy, oszczercy,
nienawidzący Boga, zuchwali, pyszni, chępliwi, wynalazcy
złego, rodzicom nieposłuszni; (31) nierozumni, niestali, bez
serca, bez litości; (32) oni, którzy znają orzeczenie Boże, że
ci, którzy to czynią, winni są śmierci, nie tylko to czynią, ale
jeszcze pochwalają tych, którzy to czynią.”

Pawle, czy z twojego nauczania o łasce mam wyciągnąć wniosek, że Prawo jest złem? A może, jeśli nawet Prawo jest dobre, to jednak mam uznać, że prowadzi do zła, jest odpowiedzialne za zło?

W Rz 7,7-25 Paweł przedstawia człowieka w zupełnie innej sytuacji. To osoba żyjąca pod Prawem, ale uznająca tradycyjny sposób odniesienia się do niego i przyjmuje, że poleganie na nim samym prowadzi do usprawiedliwienia (uczynki Prawa). Ten ktoś zna przykazanie i szanuje je. Ma pragnienie czynić dobrze. Jednak nie opiera się na łasce Chrystusa, ale zamierza sięgnąć po usprawiedliwienie sam, opierając się na własnych siłach. Fragment ukazuje sytuację takiej osoby, jako okoliczność odkrycia prawdy o skłonności człowieka ku złu, która jest czymś znacznie głębszym. Stanu wywołanego tą wewnętrzną słabością nie da się przewyciężyć Prawem bez łaski i miłości Chrystusa.

PODSEKWENCJA B [Rz 7,1-6]

Rz 6,2b-14 a 7,7b-12 (BW+kor.)

FRAGMENT B1

ELEMENT A

(2b) Jakże my, którzy grzechowi umarliśmy, jeszcze w nim żyć mamy? (3) Czyż nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, w śmierć jego zostaliśmy ochrzczeni? (4) Pogrzebani tedy jesteśmy wraz z nim przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus wskrzeszony został z martwych przez chwałę Ojca, tak i my nowe życie prowadzili. (5) Bo jeśli *zrośnięci staliśmy się przez upodobnienie do śmierci z Nim, wówczas i w (podobieństwie) zmartwychwstania będziemy (zrośnięci)* (6a) wiedząc to, że nasz stary człowiek został współ ukrzyżowany, aby zostało unicestwione *ciało grzechu, tak* byśmy już nadal nie służyli grzechowi; (7) *ten bowiem* kto umarł, uwolniony* jest od grzechu. (8) Jeśli tedy umarliśmy z Chrystusem, wierzymy, że też żyć będziemy *z nim*, (9) wiedząc, że zmartwychwzbudzony Chrystus już nie umiera, śmierć nad nim już nie panuje.

ELEMENT B

(10) [Inter] *Co bowiem umarło dla grzechu, umarło raz na zawsze, co zaś żyje, żyje dla Boga.* (11) Podobnie i wy uważajcie siebie za umarłych dla grzechu, a za żyjących dla Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

ELEMENT A1

(12) Niechże więc nie panuje grzech w śmiertelnym ciele waszym, *ku posłuszeństwu pożądliwości jego** (13) i nie oddawajcie członków swoich na oręż nieprawości *grzechowi*, ale oddawajcie siebie Bogu jako ożywionych z martwych, a członki swoje na oręż sprawiedliwości *Bogu*. (14) grzech *zatem* nad wami panować nie będzie, bo nie jesteście pod zakonem, lecz pod łaską.

FRAGMENT B1

A (7b) Przecież nie poznałbym grzechu, gdyby nie zakon; wszak i o pożądliwości nie wiedziałbym, gdyby zakon nie mówił: Nie pożądaj!

B (8) *Okazję zaś otrzymawszy, grzech, przez przykazanie, wzbudził we mnie wszelką pożądliwość, bo bez zakonu grzech jest martwy.*

C (9a) *Ja żyłem bez zakonu niegdyś,*

C1 (9b) *lecz gdy przyszło przykazanie, grzech ożył. (10) [MK+Inter] Ja zaś umarłem i znalezione zostało we mnie przykazanie, to ku życiu, jako to ku śmierci.*

B1 (11) Albowiem grzech otrzymawszy podniecię przez przykazanie, zwiódł mnie i przez nie mnie zabił.

A1 (12) Tak więc zakon jest święty i przykazanie jest święte i sprawiedliwe, i dobre.

Rz 6,2b-14 a 7,7b-12 (BW+kor.)

FRAGMENT B1

ELEMENT A

A1 (2b) Jakże my, którzy grzechowi umarliśmy, jeszcze w nim żyć mamy?

B1 a a1 (3) Czyż nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, w śmierć jego zostaliśmy ochrzczeni?

(4a) Pogrzebani tedy jesteśmy wraz z nim przez chrzest w śmierć,

b1 (4b) abyśmy jak Chrystus wskrzeszony został z martwych przez chwałę Ojca, tak i my nowe życie prowadzili.

b (5) Bo jeśli *zrośnięci staliśmy się przez upodobnienie do śmierci z Nim, wówczas i w (podobieństwie) zmartwychwstania będziemy (zrośnięci)*

a1 a2 (6a) wiedząc to, że nasz stary człowiek został współ ukrzyżowany, aby zostało unicestwione *ciało grzechu*,

b2 (6b) *tak* byśmy już nadal nie służyli grzechowi;

A2 (7) *ten bowiem* kto umarł, uwolniony* jest od grzechu.

B2 (8) Jeśli tedy umarliśmy z Chrystusem, wierzymy, że też żyć będziemy *z nim*, (9) wiedząc, że zmartwychwzbudzony Chrystus już nie umiera, śmierć nad nim już nie panuje.

ELEMENT B

A1 (10a) [Inter] *Co bowiem umarło dla grzechu, umarło raz na zawsze,*

B1 (10b) *co zaś żyje, żyje dla Boga.*

A2 (11a) Podobnie i wy uważajcie siebie za umarłych dla grzechu,

B2 (11b) *a za żyjących dla Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.*

ELEMENT A1

A (12) Niechże więc nie panuje grzech w śmiertelnym ciele waszym, *ku posłuszeństwu pożądliwościom jego**

B (13a) i nie oddawajcie członków swoich na oręż nieprawości *grzechowi*,

C (13b) ale oddawajcie siebie Bogu jako ożywionych z martwych,

B1 (13c) *a członki swoje na oręż sprawiedliwości Bogu.*

A1 (14) grzech *zatem* nad wami panować nie będzie, bo nie jesteście pod zakonem, lecz pod łaską.

Język obrazu a intencja Pawła

FRAGMENT B1

ELEMENT A

A1 (2b) Jakże my, którzy **grzechowi umarliśmy**, jeszcze w nim żyć mamy?

B1 a a1 (3) Czyż nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, **w śmierć jego zostaliśmy ochrzczeni?**

(4a) **Pogrzebani tedy jesteście wraz z nim przez chrzest w śmierć,**

b1 (4b) abyśmy jak Chrystus wskrzeszony został z martwych przez chwałę Ojca, tak i my nowe życie prowadzili.

b (5) Bo jeśli **zrośnięci staliśmy się** przez upodobnienie do śmierci z Nim, wówczas i w (podobieństwie) **zmartwychwstania będziemy (zrośnięci)**

a1 a2 (6a) wiedząc to, że nasz **stary człowiek został współ ukrzyżowany**, aby zostało unicestwione **ciało grzechu,**

b2 (6b) *tak* byśmy już nadal nie służyli grzechowi;

A2 (7) *ten bowiem* kto umarł, uwolniony* jest od grzechu.

B2 (8) Jeśli tedy umarliśmy z Chrystusem, wierzymy, że też żyć będziemy *z nim*, (9) wiedząc, że zmartwychwzbudzony Chrystus już nie umiera, śmierć nad nim już nie panuje.

ELEMENT B

A1 (10a) [Inter] *Co bowiem umarło dla grzechu, umarło raz na zawsze,*

B1 (10b) *co zaś żyje, żyje dla Boga.*

A2 (11a) Podobnie i wy **uważajcie siebie** za umarłych dla grzechu,

B2 (11b) a za żyjących dla Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

ELEMENT A1

A (12) **Niechże więc nie panuje grzech w śmiertelnym ciele waszym, ku posłuszeństwu pożądliwościom jego***

B (13a) i **nie oddawajcie** członków swoich na oręż nieprawości *grzechowi,*

C (13b) ale **oddawajcie siebie Bogu** jako ożywionych z martwych,

B1 (13c) a członki swoje na oręż sprawiedliwości *Bogu.*

A1 (14) **grzech zatem nad wami panować nie będzie,** bo nie jesteście pod zakonem, lecz pod łaską.

Rz 6,2b-14 a 7,7b-12 (BW+kor.)

FRAGMENT B1

ELEMENT A

(2b) Jakże my, którzy grzechowi umarliśmy, jeszcze w nim żyć mamy? (3) Czyż nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, w śmierć jego zostaliśmy ochrzczeni? (4) Pogrzebani tedy jesteśmy wraz z nim przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus wskrzeszony został z martwych przez chwałę Ojca, tak i my nowe życie prowadzili. (5) Bo jeśli *zrośnięci staliśmy się przez upodobnienie do śmierci z Nim, wówczas i w (podobieństwie) zmartwychwstania będziemy (zrośnięci)* (6a) wiedząc to, że nasz stary człowiek został współ ukrzyżowany, aby zostało unicestwione *ciało grzechu, tak* byśmy już nadal nie służyli grzechowi; (7) *ten bowiem* kto umarł, uwolniony* jest od grzechu. (8) Jeśli tedy umarliśmy z Chrystusem, wierzymy, że też żyć będziemy *z nim*, (9) wiedząc, że zmartwychwzbudzony Chrystus już nie umiera, śmierć nad nim już nie panuje.

ELEMENT B

(10) [Inter] *Co bowiem umarło dla grzechu, umarło raz na zawsze, co zaś żyje, żyje dla Boga.* (11) Podobnie i wy uważajcie siebie za umarłych dla grzechu, a za żyjących dla Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

ELEMENT A1

(12) Niechże więc nie panuje grzech w śmiertelnym ciele waszym, *ku posłuszeństwu pożądliwościom jego** (13) i nie oddawajcie członków swoich na oręż nieprawości *grzechowi*, ale oddawajcie siebie Bogu jako ożywionych z martwych, a członki swoje na oręż sprawiedliwości *Bogu*. (14) grzech *zatem* nad wami panować nie będzie, bo nie jesteście pod zakonem, lecz pod łaską.

FRAGMENT B1

A (7b) Przecież nie poznałbym grzechu, gdyby nie zakon; wszak i o pożądliwości nie wiedziałbym, gdyby zakon nie mówił: Nie pożądaj!

B (8) *Okazję zaś otrzymawszy, grzech, przez przykazanie, wzbudził we mnie wszelką pożądliwość, bo bez zakonu grzech jest martwy.*

C (9a) *Ja żyłem bez zakonu niegdyś,*

C1 (9b) *lecz gdy przyszło przykazanie, grzech ożył. (10) [MK+Inter] Ja zaś umarłem i znalezione zostało we mnie przykazanie, to ku życiu, jako to ku śmierci.*

B1 (11) Albowiem grzech otrzymawszy podniecię przez przykazanie, zwiódł mnie i przez nie mnie zabił.

A1 (12) Tak więc zakon jest święty i przykazanie jest święte i sprawiedliwe, i dobre.

Rz 6,16-23 a 7,13b-25 (BW+kor.)

FRAGMENT B2

ELEMENT A

A (16) Czyż nie wiecie, że *czemu* się oddajecie jako niewolnicy w posłuszeństwo, niewolnikami stajecie się tego, *czemu* jesteście posłuszni, czy to grzechu ku śmierci, czy też posłuszeństwa ku *usprawiedliwieniu*?

B (17) Lecz Bogu niech będą dzięki, że *byliście niewolnikami grzechu, (teraz zaś) staliście się posłuszni z serca względem tego, któremu zostaliście przekazani, zgodnie z nauką, (18) uwolnieni zaś od grzechu, dalsieście się uczynić niewolnikami sprawiedliwości,*

C (19a) po ludzku mówię przez wzgląd na słabość waszego ciała.

C1 (19b) Jak bowiem oddawaliście członki wasze *jako niewolnicze nieczystości i nieprawości ku nieprawości, tak teraz oddajcie członki wasze jako niewolnicze sprawiedliwości ku poświęceniu.*

B1 (20) Gdy bowiem byliście *niewolnikami grzechu, wolni byliście w stosunku do sprawiedliwości. (21) Jaki więc owoc mieliście wtedy (z tych rzeczy), z powodu których teraz wstydzicie się? Bo koniec ich to śmierć. (22) Teraz zaś, wyzwoleni od grzechu, dawasz się uczynić niewolnikami Bogu, macie owoc wasz w poświęceniu, a na końcu żywot wieczny.*

A1 (23) Albowiem *zły grzechu to śmierć*, lecz darem łaski Bożej jest żywot wieczny w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

FRAGMENT B2

ELEMENT A1

(13b) To właśnie grzech, żeby się okazać grzechem, posłużył się rzeczą dobrą, by spowodować moją śmierć, *aby okazał ogrom swojej grzeszności - grzech przez przykazanie.*

ELEMENT B1

(14) Wiemy bowiem, że zakon jest duchowy, ja zaś jestem cielesny, zaprzędany grzechowi. (15a) Albowiem *co czynię nie rozeznaję się w tym;*

ELEMENT A2

(15b) gdyż nie to, co chcę, *to czynię*, ale czego nienawidzę, to czynię. (16) A jeśli *czego nie chcę*, to czynię, zgadzam się z tym, że zakon jest dobry. (17) *Teraz zaś to już nie ja czynię to, lecz mieszkający we mnie grzech.* (18) Wiem tedy, że nie mieszkam we mnie, to jest w ciele moim, dobro; mam bowiem zawsze dobrą wolę, ale wykonania tego, co dobre, brak; (19) albowiem nie [które chcę,] czynię, *dobre*, tylko *którego nie chcę*, złe, to czynię. (20) *Jeśli zaś czego nie chcę*, czynię to, już nie ja to czynię, ale *mieszkający we mnie grzech.* (21) Znajduję tedy zakon, że gdy chcę czynić dobrze, trzyma się mnie złe;

ELEMENT B2

(22) bo według człowieka wewnętrznego mam upodobanie w zakonie Bożym. (23) *Dostrzegam zaś inny zakon w członkach swoich*, który walczy przeciwko zakonowi, uznanemu przez mój rozum i bierze mnie w niewolę zakonu grzechu, który jest w członkach moich. (24) *Umęczony / nieszczęsny* ja człowiek! Któż mnie wybawi z tego ciała śmierci? (25) *Niech będą dzięki Bogu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego!* Tak więc ja sam służę umysłem zakonowi Bożemu, ciałem zaś zakonowi grzechu.

Rz 6,16-23 a 7,13b-25 (BW+kor.)

FRAGMENT B2

ELEMENT A

A (16) **Ogólna zasada: każde niewolnictwo ma swoje skutki** (16) Czyż nie jest to niewolnictwo, które się tego, czemu jesteście posłusznymi, czy to grzechu ku śmierci, czy też posłuszeństwa ku *usprawiedliwieniu*?

B (17) Lecz Bogu niech będą dzięki, że *byliście*

Stan obecny odbiorców w kontraście do stanu poprzedniego: od poddania złu do poddania Chrystusowi

uwolnieni zaś od grzechu, dajecie się uczynić niewolnikami sprawiedliwości,

C (18) **Wezwanie do odbiorców o wytrwanie i trzymanie się aktualnej drogi. Apel jest wzmocniony aluzją do słabości jaką aktualnie przejawiają odbiorcy.**

B1 (20) Gdy bowiem byliście *niewolnikami* grzechu,

Stan obecny odbiorców w kontraście do stanu poprzedniego: od niewolnika grzechu do niewolnika Boga

grzechu, *dawszy się uczynić niewolnikami* Bogu, macie *owoc wasz* w poświęceniu, a *na końcu* żywot wieczny.

A1 **Ogólna zasada: każde niewolnictwo ma swoje skutki** (25) *Wam łaski Pana naszego.*

FRAGMENT B2

ELEMENT A1

(16) **Siła grzechu: zamiana dobra w zło** (16) *posłużył się* *ogrom*

ELEMENT B1

(14) W **Stan człowieka cielesnego pod Prawem: brak zrozumienia dla swojego zła w praktyce (stan niewoli).**

ELEMENT

(17) **Siła grzechu sprawia, że jego działania są sprzeczne z jego poznaniem i pragnieniami (stan wewnętrznego zniewolenia i rozdwojenia).** (17) *Widzę, to* *z tym, że* *o, lecz* *mieszka we* *sze dobrą* *ciem nie [które* *chcę,] czynię, dobre, tylko którego nie chcę, złe, to czynię. (20) Jeśli zaś czego nie chcę, czynię to, już nie ja to czynię, ale mieszkający we mnie grzech. (21) Znajduję tedy zakon, że gdy chcę czynić dobrze, trzyma się mnie złe;*

ELEMENT B2

(22) b **Stan poczucia wewnętrznej niewoli człowieka może zostać przewyciężony jedynie dzięki łasce Chrystusa.** (22) *b* *w zak* *członk* *przez* *który jest w członkach moich. (24) Umęczony / nieszczęsny ja* *człowiek! Któż mnie wybawi z tego ciała śmierci? (25) Niech* *będą dzięki* Bogu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego! Tak więc ja sam służę umysłem zakonowi Bożemu, ciałem zaś zakonowi grzechu.

Rz 6,16-23 a 7,13b-25 (BW+kor.)

FRAGMENT B2

A a1 (16a) Czyż nie wiecie, że *czemu* się oddajecie jako *niewolnicy* w posłuszeństwo, *niewolnikami* stajecie się tego, *czemu* jesteście posłuszni, czy to grzechu

b1 (16b) ku śmierci,

a2 (16c) czy też posłuszeństwa

b2 (16d) ku *usprawiedliwieniu*?

B a1 (17a) Lecz Bogu niech będą dzięki, że *byliście niewolnikami grzechu*,

b1 (17b) *(teraz zaś) staliście się posłuszni z serca względem tego, któremu zostaliście przekazani, zgodnie z nauką,*

a2 (18a) uwolnieni *zaś* od grzechu,

b2 (18b) *daliście się uczynić niewolnikami sprawiedliwości,*

C (19a) *po ludzku mówię przez wzgląd na słabość waszego ciała.*

C1 a1 (19b) Jak bowiem oddawaliście członki wasze

b1 (19c) *jako niewolnicze nieczystości i nieprawości*

c1 (19d) ku nieprawości,

a2 (19e) tak teraz *oddajcie* członki wasze

b2 (19f) *jako niewolnicze sprawiedliwości*

c2 (19g) ku poświęceniu.

B1 a1 (20a) Gdy bowiem byliście *niewolnikami* grzechu,

b1 (20b) *wolni byliście w stosunku do sprawiedliwości.*

c1 (21) *Jaki więc owoc mieliście wtedy (z tych rzeczy), z powodu których teraz wstydzicie się? Bo koniec ich to śmierć.*

a2 (22a) Teraz zaś, wyzwoleni od grzechu,

b2 (22b) *dawszy się uczynić niewolnikami Bogu,*

c2 (22c) macie *owoc* wasz w poświęceniu, a *na końcu* żywot wieczny.

A1 a1 (23a) Albowiem *żołdy* grzechu

b1 (23b) *to śmierć,*

a2 (23c) lecz darem łaski Bożej

b2 (23d) jest żywot wieczny w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Język obrazu a intencja Pawła

FRAGMENT B2

A a1 (16a) Czyż nie wiecie, że *czemu* się **oddajecie** jako *niewolnicy* w posłuszeństwo, *niewolnikami* stajecie się tego, *czemu* **jesteście posłuszni**, czy to grzechu

b1 (16b) ku śmierci,

a2 (16c) czy też posłuszeństwa

b2 (16d) ku *usprawiedliwieniu*?

B a1 (17a) Lecz Bogu niech będą dzięki, że *byliście niewolnikami grzechu*,

b1 (17b) *(teraz zaś)* staliście się **posłuszni z serca** względem tego, któremu zostaliście przekazani, zgodnie z nauką,

a2 (18a) **uwolnieni zaś od grzechu**,

b2 (18b) **daliście się uczynić** niewolnikami sprawiedliwości,

C (19a) po ludzku mówię przez wzgląd na słabość waszego ciała.

C1 a1 (19b) Jak bowiem **oddawaliście** członki wasze

b1 (19c) *jako niewolnicze nieczystości* i nieprawości

c1 (19d) ku nieprawości,

a2 (19e) tak teraz **oddajcie** członki wasze

b2 (19f) *jako niewolnicze* sprawiedliwości

c2 (19g) ku poświęceniu.

B1 a1 (20a) Gdy bowiem byliście *niewolnikami* grzechu,

b1 (20b) *wolni* byliście w stosunku do sprawiedliwości.

c1 (21) *Jaki więc owoc mieliście wtedy (z tych rzeczy), z powodu których teraz wstydzicie się?*
Bo koniec ich to śmierć.

a2 (22a) Teraz zaś, **wyzwoleni od grzechu**,

b2 (22b) **dawszy się uczynić** niewolnikami Bogu,

c2 (22c) macie *owoc* wasz w poświęceniu, a *na końcu* żywot wieczny.

A1 a1 (23a) Albowiem *żołądy* grzechu

b1 (23b) *to* śmierć,

a2 (23c) lecz darem łaski Bożej

b2 (23d) jest żywot wieczny w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Rz 6,16-23 a 7,13b-25 (BW+kor.)

FRAGMENT B2

ELEMENT A

A (16) Czyż nie wiecie, że *czemu* się oddajecie jako niewolnicy w posłuszeństwo, niewolnikami stajecie się tego, *czemu* jesteście posłuszni, czy to grzechu ku śmierci, czy też posłuszeństwa ku *usprawiedliwieniu*?

B (17) Lecz Bogu niech będą dzięki, że *byliście niewolnikami grzechu, (teraz zaś) staliście się posłuszni z serca względem tego, któremu zostaliście przekazani, zgodnie z nauką, (18) uwolnieni zaś od grzechu, dalsieście się uczynić niewolnikami sprawiedliwości,*

C (19a) po ludzku mówię przez wzgląd na słabość waszego ciała.

C1 (19b) Jak bowiem oddawaliście członki wasze *jako niewolnicze nieczystości i nieprawości ku nieprawości, tak teraz oddajcie członki wasze jako niewolnicze sprawiedliwości ku poświęceniu.*

B1 (20) Gdy bowiem byliście *niewolnikami* grzechu, *wolni byliście w stosunku do sprawiedliwości.* (21) *Jaki więc owoc mieliście wtedy (z tych rzeczy), z powodu których teraz wstydzicie się? Bo koniec ich to śmierć.* (22) Teraz zaś, wyzwoleni od grzechu, *dawasz się uczynić niewolnikami* Bogu, macie *owoc wasz* w poświęceniu, a *na końcu* żywot wieczny.

A1 (23) Albowiem *zły grzechu to śmierć*, lecz darem łaski Bożej jest żywot wieczny w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

FRAGMENT B2

ELEMENT A1

(13b) To właśnie grzech, żeby się okazać grzechem, posłużył się rzeczą dobrą, by spowodować moją śmierć, *aby okazał ogrom swojej grzeszności - grzech przez przykazanie.*

ELEMENT B1

(14) Wiemy bowiem, że zakon jest duchowy, ja zaś jestem cielesny, zaprzędany grzechowi. (15a) Albowiem *co czynię* nie rozeznaję się w tym;

ELEMENT A2

(15b) gdyż nie to, co chcę, *to czynię*, ale czego nienawidzę, to czynię. (16) A jeśli *czego nie chcę*, to czynię, zgadzam się z tym, że zakon jest dobry. (17) *Teraz zaś to już nie ja czynię to, lecz mieszkający we mnie grzech.* (18) Wiem tedy, że nie mieszkam we mnie, to jest w ciele moim, dobro; mam bowiem zawsze dobrą wolę, ale wykonania tego, co dobre, brak; (19) albowiem nie *które chcę*, czynię, *dobre*, tylko *którego nie chcę*, złe, to czynię. (20) *Jeśli zaś czego nie chcę*, czynię to, już nie ja to czynię, ale *mieszkający we mnie* grzech. (21) Znajduję tedy zakon, że gdy chcę czynić dobrze, trzyma się mnie złe;

ELEMENT B2

(22) bo według człowieka wewnętrznego mam upodobanie w zakonie Bożym. (23) *Dostrzegam zaś inny zakon w członkach swoich*, który walczy przeciwko zakonowi, uznanemu przez mój rozum i bierze mnie w niewolę zakonu grzechu, który jest w członkach moich. (24) *Umęczony / nieszczęsny* ja człowiek! Któż mnie wybawi z tego ciała śmierci? (25) *Niech będą dzięki* Bogu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego! Tak więc ja sam służę umysłem zakonowi Bożemu, ciałem zaś zakonowi grzechu.

Rz 6,16-23 a 7,13b-25 (BW+kor.)

FRAGMENT B2 ELEMENT A

A a1 (13b) To właśnie grzech, żeby się okazać grzechem,

b1 (13c) posłużył się rzeczą dobrą,

B (13d) by spowodować moją śmierć,

A1 a2 (13e) *aby okazał ogrom swojej grzeszności*

b2 (13f) - *grzech przez przykazanie.*

ELEMENT B1

(14) Wiemy bowiem, że zakon jest duchowy, ja zaś jestem cielesny, zaprzędany grzechowi. (15a) Albowiem *co czynię nie rozeznaję się w tym;*

ELEMENT A2

A1 a1 (15b) gdyż nie to, co chcę, /**b1** (15c) *to czynię*, /**a2** (15d) ale czego nienawidzę, /**b2** (15e) *to czynię.*

B1 a a1 (16a) A jeśli *czego nie chcę*,

b1 (16b) *to czynię*,

b (16c) zgadzam się z tym, że zakon jest dobry.

a1 a2 (17a) *Teraz zaś to już nie ja*

b2 (17b) *czynię to, lecz mieszkający we mnie grzech.*

C1 (18) Wiem tedy, że nie mieszka we mnie, to jest w ciele moim, dobro; mam bowiem zawsze dobrą wolę, ale wykonania tego, co dobre, brak;

A2 a1 (19a) albowiem nie *które chcę*, /**b1** (19b) *czynię, dobre*, /**a2** (19c) tylko *którego nie chcę*, /**b2** (19d) *złe, to czynię.*

B2 (20) *Jeśli zaś czego nie chcę*, czynię to, już nie ja to czynię, ale *mieszkający we mnie grzech.*

C2 (21) Znajduję tedy zakon, że gdy chcę czynić dobrze, trzyma się mnie złe;

ELEMENT B2

A a1 (22) bo według człowieka wewnętrznego mam upodobanie w zakonie Bożym.

b1 (23) *Dostrzegam zaś inny zakon w członkach swoich*, który walczy przeciwko zakonowi, uznanemu przez mój rozum i bierze mnie w niewolę zakonu grzechu, który jest w członkach moich.

B (24) *Umęczony (/nieszczęsny) ja człowiek! Któż mnie wybawi z tego ciała śmierci?*

B1 (25a) *Niech będą dzięki Bogu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego!*

A1 a1 (25b) Tak więc ja sam służę umysłem zakonowi Bożemu,

b2 (25c) *ciałem zaś zakonowi grzechu.*

Rz 6,16-23 a 7,13b-25 (BW+kor.)

FRAGMENT B2

ELEMENT A

A (16) Czyż nie wiecie, że *czemu* się oddajecie jako niewolnicy w posłuszeństwo, niewolnikami stajecie się tego, *czemu* jesteście posłuszni, czy to grzechu ku śmierci, czy też posłuszeństwa ku *usprawiedliwieniu*?

B (17) Lecz Bogu niech będą dzięki, że *byliście niewolnikami grzechu, (teraz zaś) staliście się posłuszni z serca względem tego, któremu zostaliście przekazani, zgodnie z nauką, (18) uwolnieni zaś od grzechu, dalsieście się uczynić niewolnikami sprawiedliwości,*

C (19a) po ludzku mówię przez wzgląd na słabość waszego ciała.

C1 (19b) Jak bowiem oddawaliście członki wasze *jako niewolnicze nieczystości i nieprawości ku nieprawości, tak teraz oddajcie członki wasze jako niewolnicze sprawiedliwości ku poświęceniu.*

B1 (20) Gdy bowiem byliście *niewolnikami* grzechu, *wolni byliście w stosunku do sprawiedliwości.* (21) *Jaki więc owoc mieliście wtedy (z tych rzeczy), z powodu których teraz wstydzicie się? Bo koniec ich to śmierć.* (22) Teraz zaś, wyzwoleni od grzechu, *dawasz się uczynić niewolnikami* Bogu, macie *owoc wasz* w poświęceniu, a *na końcu* żywot wieczny.

A1 (23) Albowiem *zły grzechu to śmierć*, lecz darem łaski Bożej jest żywot wieczny w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

FRAGMENT B2

ELEMENT A1

(13b) To właśnie grzech, żeby się okazać grzechem, posłużył się rzeczą dobrą, by spowodować moją śmierć, *aby okazał ogrom swojej grzeszności - grzech przez przykazanie.*

ELEMENT B1

(14) Wiemy bowiem, że zakon jest duchowy, ja zaś jestem cielesny, zaprzędany grzechowi. (15a) Albowiem *co czynię* nie rozeznaję się w tym;

ELEMENT A2

(15b) gdyż nie to, co chcę, *to czynię*, ale czego nienawidzę, to czynię. (16) A jeśli *czego nie chcę*, to czynię, zgadzam się z tym, że zakon jest dobry. (17) *Teraz zaś to już nie ja czynię to, lecz mieszkający we mnie grzech.* (18) Wiem tedy, że nie mieszkam we mnie, to jest w ciele moim, dobro; mam bowiem zawsze dobrą wolę, ale wykonania tego, co dobre, brak; (19) albowiem nie *które chcę*, czynię, *dobre*, tylko *którego nie chcę*, złe, to czynię. (20) *Jeśli zaś czego nie chcę*, czynię to, już nie ja to czynię, ale *mieszkający we mnie* grzech. (21) Znajduję tedy zakon, że gdy chcę czynić dobrze, trzyma się mnie złe;

ELEMENT B2

(22) bo według człowieka wewnętrznego mam upodobanie w zakonie Bożym. (23) *Dostrzegam zaś inny zakon w członkach swoich*, który walczy przeciwko zakonowi, uznanemu przez mój rozum i bierze mnie w niewolę zakonu grzechu, który jest w członkach moich. (24) *Umęczony / nieszczęsny* ja człowiek! Któż mnie wybawi z tego ciała śmierci? (25) *Niech będą dzięki* Bogu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego! Tak więc ja sam służę umysłem zakonowi Bożemu, ciałem zaś zakonowi grzechu.

Przerwa...

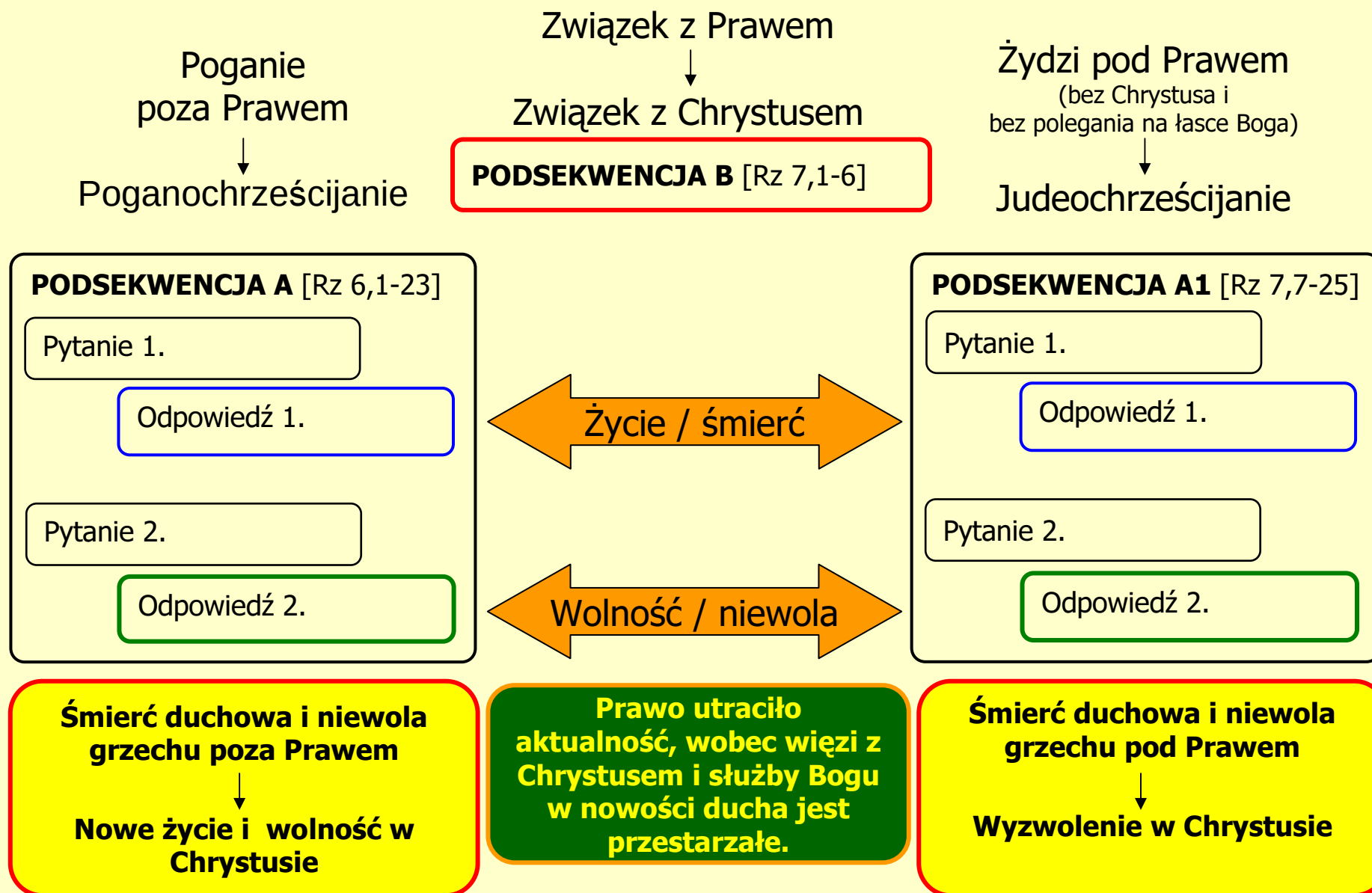
Czas na pytania

i małą przerwę – 5 min.

Rz 6,1-7,25 – główny schemat wywodu Pawła

Podsumowanie Rz 6,16-23 a 7,13b-25

Poganochrześcijaństwo
poza Prawem

PODSEKWENCJA B [Rz 7,1-6]

Żydzi pod Prawem
(bez Chrystusa i
bez polegania na łasce Boga)

PODSEKWENCJA A [Rz 6,1-23]

Pytanie 1.

Odpowiedź 1. **Umarliśmy
dla grzechu, by żyć
nowym życiem dla Boga.**

Pytanie 2.

Odpowiedź 2.: **Trzymaj się
wolności od zła jaką masz
w Chrystusie.**

Życie / śmierć

Wolność / niewola

PODSEKWENCJA A1 [Rz 7,7-25]

Pytanie 1.

Odpowiedź 1. **Prawo i nie
chroni przed duchową
śmiercią.**

Pytanie 2.

Odpowiedź 2. **W Chrystusie
jest wyzwolenie.**

Łaska Ewangelii wyzwala od
życia pod dyktando zła i wzywa
do życia oddanego Bogu. Paweł
oczekuje odpowiedzialności
chrześcijan. Wzywa do przyjęcia
właściwej perspektywy,
posłuszeństwa i wytrwałości.

2017 ver. 1.0

**Prawo utraciło
aktualność, wobec więzi z
Chrystusem i służby Bogu
w nowości ducha jest
przestarzałe.**

Autor: Marek Kaczmarczyk

Tylko łaska Wybawiciela daje
zdolność do prowadzenia życia
czerpiącego z Boga, bez zła jako
hamulca i stałej przyczyny
poczucia porażki (nasze porażki
przegrywają z miłością i łaską
Chrystusa).

49

Podsumowanie WARSTWY I

Absurd 1.: Pomnażanie grzechu pomnoży łaskę

Naśladowanie Chrystusa to wyrzeczenie się grzechu (ukrzyżowanie starego człowieka - obraz bycia martwym dla grzechu) oraz nowe, prawe życie, oddane Bogu (obraz zmartwychwstania).

Absurd 2.: Łaska poza Prawem to wolność do grzechu

Przez poddanie się posłuszeństwu Bogu (odpowiedź na łaskę Boga) doznaliśmy wyzwolenia z niewolnictwa grzechu ku życiu wiecznemu.

7,1-6 Odpowiedź centralna – zasadnicza zmiana pozycji chrześcijanina względem Prawa

Absurd 3.: Prawo to grzech (zło)

Nie Prawo jest grzechem, ale skłonność do zła w człowieku reaguje na Prawo sprzeciwem i zwodzeniem, ku różnorodnej pożądliwości, ostatecznie wprowadzając człowieka w sferę duchowej śmierci.

Absurd 4.: Dobre przykazanie prowadzi mnie do śmierci duchowej

Stan wewnętrznego zniewolenia i udręka wewnętrznego rozdwojenia to skutek naszej skłonności do zła, której samo przykazanie nie ma mocy przezwyciężyć. Wyzwolenie przynosi łaska Chrystusa.

Rz 7,1-6 – centralny obraz (BW+kor.)

A1 (1) Czyż nie wiecie, bracia – *do znających przecież zakon mówię* - że zakon panuje nad człowiekiem, dopóki on żyje? (2) Albowiem zameężna kobieta za życia męża jest z nim związana prawem; ale gdy mąż umrze, wolna jest od związku prawnego z mężem. (3) [Inter+MK] *A zatem, jeśli jest żyjącym mąż, cudzołożnicą zostanie okrzyknięta, jeśli przystałaby do innego mężczyzny, jeśliby jednak mąż zmarł, wolna jest od tego prawa i nie jest cudzołożnicą przystawszy do męża innego.* (4a) Przeto, bracia moi, i wy umarliście dla zakonu przez ciało Chrystusowe, by należeć do innego, do tego, który został wzbudzony z martwych,

B1 (4b) abyśmy owoc wydawali dla Boga. (5) Albowiem gdy byliśmy w ciele, grzeszne namiętności *rozbudzone* przez zakon były czynne w członkach naszych, aby rodzić owoce śmierci;

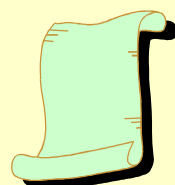
A2 (6a) lecz teraz zostaliśmy uwolnieni od zakonu, gdy umarliśmy temu, przez co byliśmy opanowani,

B2 (6b) tak iż służymy w nowości ducha, a nie według przestarzałej litery.

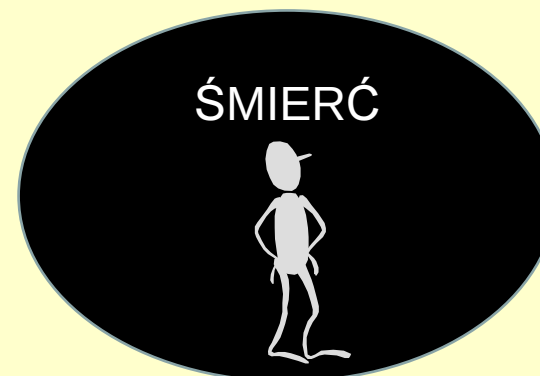
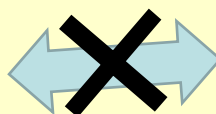
Rz 7,1-6 – podwójny obraz zerwania związku z Prawem

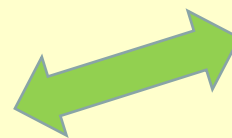
Obraz pierwszy: śmierć ucznia Chrystusa dla Prawa – wymogi Prawa dotyczą wyłącznie żywych

Prawo

Obraz drugi: śmierć Prawa dla ucznia Chrystusa – obraz nowego, zgodnego z prawem, związku małżeńskiego, w konsekwencji wygaśnięcia związku poprzedniego

Chrystus
„nowy mąż”

Rz 7,1-6 – centralny obraz (BW+kor.)

A1 (

A1 a a1 (1) Czyż nie wiecie, bracia – do znających przecież zakon mówię - że zakon panuje nad człowiekiem, dopóki on żyje?

b1 aa1 (2a) Albowiem zameżna kobieta za życia męża
bb1 (2b) jest z nim związana prawem;
aa2 (2c) ale gdy mąż umrze,
bb2 (2d) wolna jest od związku prawnego z mężem.

b a1 (3a) A zatem, jeśli jest żyjącym mąż,
b1 (3b) cudzołożnicą zostanie okrzyknięta,
c1 (3c) jeśli przystałaby do innego mężczyzny,
a2 (3d) jeśliby jednak mąż zmarł,
b2 (3e) wolna jest od tego prawa i nie jest cudzołożnicą
c2 (3f) przystawszy do męża innego.

A2 (

a1 a2 (4a) Przeto, bracia moi, i wy umarliście dla zakonu przez ciało Chrystusowe,
b2 (4b) by należeć do innego, do tego, który został wzbudzony z martwych,

Rz 7,1-6 – centralny obraz (BW+kor.)

A1 a a1 (1) Czyż nie wiecie, bracia – do znających przecież zakon mówię - że zakon panuje nad człowiekiem, dopóki on żyje?

b1 aa1 (2a) Albowiem zamężna kobieta za życia męża

bb1 (2b) jest z nim związana prawem;

aa2 (2c) ale gdy mąż umrze,

bb2 (2d) wolna jest od związku prawnego z mężem.

b a1 (3a) A zatem, jeśli jest żyjącym mąż,

b1 (3b) cudzołożnicą zostanie okrzyknięta,

c1 (3c) jeśli przystałaby do innego mężczyzny,

a2 (3d) jeśliby jednak mąż zmarł,

b2 (3e) wolna jest od tego prawa i nie jest cudzołożnicą

c2 (3f) przystawszy do męża innego.

a1 a2 (4a) Przeto, bracia moi, i wy umarliście dla zakonu przez ciało Chrystusowe,

b2 (4b) by należeć do innego, do tego, który został wzbudzony z martwych,

B1 a a1 (4b) abyśmy owoc wydawali

b1 (4c) dla Boga.

b (5a) Albowiem gdy byliśmy w ciele, grzeszne namiętności *rozbudzone* przez zakon były czynne w członkach naszych,

a1 a2 (5b) aby rodzić owoce

b2 (5c) śmierci;

A2 (6a) lecz teraz zostaliśmy uwolnieni od zakonu, gdy umarliśmy temu, przez co byliśmy opanowani,

B2 a1 (6b) tak iż służymy

b1 (6c) w nowości ducha,

a2 (6d) a nie

b2 (6e) według przestarzałej litery.

Podsumowanie Rz 6,1-7,25

Absurd 1.: Pomnażanie grzechu pomnoży łaskę

Naśladowanie Chrystusa to wyrzeczenie się grzechu (ukrzyżowanie starego człowieka - obraz bycia martwym dla grzechu) oraz nowe, prawe życie, oddane Bogu (obraz zmartwychwstania).

Absurd 2.: Łaska poza Prawem to wolność do grzechu

Przez poddanie się posłuszeństwu Bogu (odpowiedź na łaskę Boga) doznaliśmy wyzwolenia z niewolnictwa grzechu ku życiu wiecznemu.

Czas Prawa jako regulatora życia poddanego Bogu minął (śmierć Prawa, „przestarzała litera”). Ci, którzy zaufali Chrystusowi, służą Bogu według nowego duchowego porządku.

Absurd 3.: Prawo to grzech (zło)

Nie Prawo jest grzechem, ale skłonność do zła w człowieku reaguje na Prawo sprzeciwem i zwodzeniem, ku różnorakiej pożądliwości, ostatecznie wprowadzając człowieka w sferę duchowej śmierci.

Absurd 4.: Dobre przykazanie prowadzi mnie do śmierci duchowej

Stan wewnętrznego zniewolenia i udręka wewnętrznego rozdwojenia to skutek naszej skłonności do zła, której samo przykazanie nie ma mocy przewyciężyć. Wyzwolenie przynosi łaska Chrystusa.

Koniec

Dziękuję za uwagę

To już koniec na dzisiaj.